

Prvé čítanie

Abrahám a Sára v Geráre

¹Odtiaľ sa Abrahám pobral do krajiny Negebu, ostal bývať medzi Kádešom a Šúrom a pobudol v Geráre. ²Vtedy Abrahám hovoril o svojej žene Säre: To je moja sestra. Nato gerársky kráľ Abímelech Sáru uniesol. ³Ale Boh prišiel vo sne k Abímelechovi a riekol mu: Zaiste zomrieš pre ženu, ktorú si uniesol, lebo je vydatá. ⁴Abímelech sa však k nej ešte nepriblížil; preto povedal: Ó, Pane, či zabíjaš aj nevinných ľudí? ⁵Či mi on sám nepovedal: To je moja sestra!? Ba i ona povedala: To je môj brat. Urobil som to s čistým srdcom a s nevinnými rukami. ⁶A Boh mu riekol vo sne: I ja viem, že si to urobil s čistým srdcom. Ja sám som ti zabránil hrešiť proti mne. Preto som nedopustil, aby si sa jej dotkol. ⁷Teraz však vráť ženu

mužovi, lebo je to prorok; on sa bude modliť za teba, aby si ostal nažive; ale ak ju nevrátiš, ber na vedomie, že určite zomrieš aj so všetkým, čo máš.

⁸Abímelech včasráno zavolať všetkých svojich sluhov a vyrozprával im otvorene všetko, čo sa stalo; tí mužovia sa veľmi naľakali.

⁹Potom zavolať Abímelech Abraháma a povedal mu: Čo si nám to vykonal? Čím som sa prehrešil proti tebe, že si na mňa a na moje kráľovstvo priviedol taký veľký hriech? Urobil si mi, čo sa nemá robiť. ¹⁰Abímelech sa opýtal Abraháma: Na čo si myslel, keď si tak

robil? ¹¹Abrahám odpovedal: Myslel som si: Na tomto mieste vôbec niet bázne pred Bohom, a tak ma zabijú pre moju ženu. ¹²A vskutku, ona je aj mojou

sestrou; je dcérou môjho otca, len nie dcérou matky; a tak sa mi mohla stať ženou. ¹³Keď ma Boh vyviedol z otcovského domu, povedal som jej: Túto láskavosť mi musíš preukázať: Všade, kde prídeme, hovor o mne: To je môj

brat. ¹⁴Vtedy vzal Abímelech ovce i

dobytok, sluhov i slúžky, dal ich Abrahámovi a vrátil mu aj jeho ženu Sáru. ¹⁵Potom Abímelech povedal: Hľa, moja krajina ti je otvorená, bývaj, kde sa ti zapáči. ¹⁶Sáre však povedal: Tu, hľa, tisíc strieborných dávam tvojmu bratovi, to ti bude na ospravedlnenie v očiach všetkých, ktorí sú s tebou; v každom ohľade budeš očistená. ¹⁷Potom sa Abrahám modlil k Bohu; Boh uzdravil Abímelecha, jeho ženu i jeho slúžky, takže mohli rodiť. ¹⁸Hospodin totiž pre Abrahámovu ženu Sáru zavrel v dome Abímelechovom každý materský život.

Druhé čítanie

O prepúšťaní manželky

¹Keď Ježiš dohovoril, odobral sa z Galiley a prišiel do končín judských za Jordánom. ²A nasledovali Ho veľké zástupy a uzdravoval ich tam.

³Prístúpili k Nemu farizeji a pokúšali Ho: Či je dovolené prepustiť manželku pre akúkoľvek príčinu? ⁴Odpovedal: Či ste nečítali, že Stvoriteľ stvoril ich od počiatku ako muža a ženu? ⁵A riekol: Preto opustí človek otca i matku a pripojí sa k manželke, i budú dvaja jedno telo, ⁶takže už nie sú dve telá, ale jedno. Čo teda Boh spojil, človek nerozlučuj! ⁷Povedali Mu: A tak prečo Mojžiš prikázal dať priepustný list a prepustiť [ju]? ⁸Odpovedal im: Mojžiš vám dovolil prepúšťať manželky pre tvrdosť vášho srdca, ale od počiatku nebolo tak. ⁹Hovorím vám: Kto by si prepustil ženu - ak len nie pre smilstvo - a vzal by si inú, cudzoloží [a kto si prepustenú vezme, cudzoloží]. ¹⁰Povedali Mu učeníci: Keď je to tak medzi mužom a ženou, nie je dobré ženiť sa! ¹¹Odpovedal im: Nie všetci chápu túto reč, ale len tí, ktorým je to dané. ¹²Lebo sú ľudia neschopní manželstva od života matky; a sú, ktorých ľudia urobili takými; a sú, ktorí sa sami urobili takými pre

kráľovstvo nebeské. Kto to môže pochopiť, nech pochopí.

Ježiš - priateľ detí

13 Vtedy prinášali k Nemu deti, aby kládol ruky na ne a modlil sa. Ale učeníci im dohovárali. **14** Ježiš však riekol: Nechajte deti a nebráňte im prichádzať ku mne; lebo takýchto je kráľovstvo nebeské. **15** I skladal ruky na ne a odišiel odtiaľ.

Bohatý mládenec

16 A hľa, pristúpil k Nemu ktosi a spýtal sa: [Dobrý] Majstre, čo dobrého robiť, aby som mohol mať večný život?

17 Odpovedal mu: Čo sa ma spytuješ o dobrom? Jeden je dobrý, [Boh]. A ak chceš vojsť do života, zachovávaj prikázania. **18** On sa spýtal: Ktoré? Ježiš riekol: Tieto: Nezabiješ, nescudzoložíš, nepokradneš, nevydáš krivé svedectvo, **19** cti otca i matku, miluj blížneho ako seba samého.

20 Mládenec Mu odpovedal: Toto všetko som zachovával [od svojej mladosti]; čo mi ešte treba? **21** Riekol mu Ježiš:

Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj majetok, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebesiach; potom príd' a nasleduj ma! ²²Keď mládenec počul túto reč, odišiel zarmútený, lebo mal mnoho majetku. ²³Nato riekol Ježiš svojim učeníkom: Veru vám hovorím, že bohatý ťažko vojde do nebeského kráľovstva. ²⁴A nadto vám hovorím: Ľahšie je ťave prejsť uchom ihly, ako bohatému vojsť do kráľovstva nebeského. ²⁵Keď to učeníci počuli, veľmi užasli a povedali: Kto teda môže byť spasený? ²⁶Ježiš sa zahľadel na nich a odpovedal: U ľudí je to nemožné, ale u Boha je všetko možné. ²⁷Vtedy Mu riekol Peter: Ajhľa, my sme všetko opustili a nasledovali sme Ťa; čo teda budeme mať za to? ²⁸Ježiš im odpovedal: Veru vám hovorím: Pri obnovení sveta, keď Syn človeka zasadne na trón svojej slávy, aj vy, ktorí ste ma nasledovali, zasadnete na dvanásť trónov a budete súdiť dvanásť kmeňov izraelských. ²⁹A ktokoľvek opustil domy, alebo bratov, alebo sestry, alebo otca alebo matku, [alebo

ženu] alebo deti alebo pole pre moje
meno, omnoho viacej dostane a bude
dedičom večného života. ³⁰A mnohí prví
budú poslední, a poslední prví.